

**ARALIK 2015 VE ÖNCESİ TARİH BASKILI
SOSYAL HİZMET MEVZUATI
DERS KİTABINA İLİŞKİN DÜZELTME CETVELİ**

Düzeltilmeler daire () olarak gösterilmiştir.

YANLIŞ

**1- 7. Ünitenin 19. Sayfadaki “Sosyal Sigortalar” başlığın-
dan sonraki paragraf;**

Bir ülkede sosyal güvenliği sağlayan en önemli ve temel kuruluşlar hiç kuşkusuz sosyal sigortalardır. Sosyal sigortaların bugünkü anlamda uygulanmaya başlanması çok eskilere dayanmamakla beraber, Almanya (1884), Avusturya (1887), Macaristan (1881), Norveç, Fransa (1894), Finlandiya (1895), İtalya (1898) gibi ilk uygulamaların 1880 ve 1890’lı yıllara rastladığı Avrupa ülkeleri ile karşılaştırıldığında, ilk defa 1946 yılında, iş kazalarıyla meslek hastalıkları ve analık sigortalarını uygulamaya başlayan Türkiye’de sosyal sigortalar çok daha kısa geçmişe sahiptir. Bununla beraber, Türkiye’de kısa sayılabilecek bir süre içinde gerek sigorta hukuku alanında, gerekse uygulamada oldukça önemli gelişmeler kaydedilmiştir (Bilginoğlu, 1991, 175). Kavram olarak sosyal sigortalar öncelikle çalışan insanların çalışma yaşamından doğan ve insan olarak karşılaşılabileceği hastalık, yaşlılık, ölüm vb. gibi belirli risklere karşı kişileri güvence altına almak amacıyla devlet eliyle düzenlenmiş katılımlı bir sosyal güvenlik uygulamasıdır. Sosyal sigorta ile çeşitli risklerin parasal yükü örgütlü bir çoğunluğa dağıtılmaktadır (Tomanbay, 1999, 250).

DOĞRU

**1- 7. Ünitenin 19. Sayfadaki “Sosyal Sigortalar” başlığın-
dan sonraki paragraf aşağıdaki şekilde düzeltilmiştir;**

Bir ülkede sosyal güvenliği sağlayan en önemli ve temel kuruluşlar hiç kuşkusuz sosyal sigortalardır. Sosyal sigortaların bugünkü anlamda uygulanmaya başlanması çok eskilere dayanmamakla beraber, Almanya (1884), Avusturya (1887), Macaristan (1891), Norveç, Fransa (1894), Finlandiya (1895), İtalya (1898) gibi ilk uygulamaların 1880 ve 1890’lı yıllara rastladığı Avrupa ülkeleri ile karşılaştırıldığında, ilk defa 1946 yılında, iş kazalarıyla meslek hastalıkları ve analık sigortalarını uygulamaya başlayan Türkiye’de sosyal sigortalar çok daha kısa geçmişe sahiptir. Bununla beraber, Türkiye’de kısa sayılabilecek bir süre içinde gerek sigorta hukuku alanında, gerekse uygulamada oldukça önemli gelişmeler kaydedilmiştir (Bilginoğlu, 1991, 175). Kavram olarak sosyal sigortalar öncelikle çalışan insanların çalışma yaşamından doğan ve insan olarak karşılaşılabileceği hastalık, yaşlılık, ölüm vb. gibi belirli risklere karşı kişileri güvence altına almak amacıyla devlet eliyle düzenlenmiş katılımlı bir sosyal güvenlik uygulamasıdır. Sosyal sigorta ile çeşitli risklerin parasal yükü örgütlü bir çoğunluğa dağıtılmaktadır (Tomanbay, 1999, 250).